

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoCsp/61/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118308880
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:6118308880.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu: S. A., V.. XX.X.XXXX, P. T.N. XXX, zastúpený WEBBER LEGAL, s.r.o., so sídlom v Prešove, Duchnovičovo námestie 1, za ktorú koná Mgr. Anton Pavúk, advokát a konateľ, proti žalovanej: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, zastúpená Advokátskou kanceláriou Mária Grochová a partneri s.r.o., so sídlom v Košiciach, Bočná 10, v mene ktorej koná Mgr. Marek Dubovský, advokát a konateľ, o zaplatenie sumy 1.167,37 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 8Csp/82/2018 zo dňa 14. júla 2021

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Rožňava č.k. 8Csp/82/2018-386 zo dňa 14.7.2021 a v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Rožňava (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) zhora označeným rozsudkom výrokom I. zamietol žalobu a výrokom II. žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Rozhodol tak o žalobe o zaplatenie sumy 1.167,37 € s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia, ktoré žalovaná prijala nad rámec istiny poskytnutej žalobcovi titulom zmluvy o úvere č. 0512979865 zo dňa 28.1.2011.

3. Vykonaným dokazovaním vzal súd za preukázané uzavretie zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa 28.1.2011 medzi stranami sporu, z ktorej vyplynul záväzok žalovanej poskytnúť žalobcovi spotrebný úver vo výške 1.590 € s fixnou úrokovou sadzbou do splatnosti 16,9 % ročne, jednorázovo a bezhotovostne so spracovateľským poplatkom vo výške 39 €, hradeným z prostriedkov úveru, s poplatkom za správu úveru vo výške 2,99 € mesačne, s výškou splátky od prvého čerpania úveru do 31.1.2011 vo výške 5,98 € a od 20.2.2011 vo výške 30,60 €, s počtom splátok 120 od 20.2.2011, s mesačnou periodicitou splátok a ich splatnosťou k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, s konečnou splatnosťou úveru 20.1.2021, s ročnou percentuálnou mierou nákladov 22,96 % pri priemernej hodnote RPMN 18,48 % a s celkovou čiastkou spojenou s úverom vo výške 3.714,41 €. Súčasťou zmluvy o úvere boli aj „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“, ktoré žalobca podpísal v deň uzavretia zmluvy o splátkovom úvere. Žalobca titulom vyššie poskytnutého úveru zaplatil žalovanej celkovo 2.591,23 €.

4. Právne súd posudzoval vec podľa ust. § 497, § 502 ods. 1 a § 504 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2, § 9 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len zákon č. 129/2010 Z.z.) a podľa § 52, § 53, § 54, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 451 a § 456 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ).

5. Zmluvu o splátkovom úvere posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, pretože žalobca vystupoval pri podpise zmluvy ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby, teda ako spotrebiteľ a žalovaná konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ, pričom išlo o formulárovú zmluvu (vopred pripravenú na predtlačenom formulári). Zároveň túto zmluvu považoval za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, preto právny vzťah medzi stranami sporu posudzoval aj podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva o úvere obsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti úverovej zmluvy, a to záväzok veriteľa poskytnúť v prospech dlžníka peňažné prostriedky, určenie sumy poskytovaných peňažných prostriedkov, ako aj záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť zmluvne dohodnuté úroky. Zmluva mala všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., a teda bola uzavretá platne. Zároveň dospel k záveru, že táto zmluva nie je bezúročná a bez poplatkov, ako to tvrdil žalobca v žalobe, pričom sa podrobne vyjadril k jednotlivým dôvodom tvrdenej bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy.

6. K prvému z tvrdených dôvodov bezúročnosti a bezpoplatkovosti - nesprávne uvedenie RPMN súd uviedol, že v zmluve je uvedená výška RPMN 22,96 % a za nedôvodnú považoval námietku žalobcu, že táto je nesprávna, nakoľko žalovaná nezohľadnila vo výpočte spracovateľský poplatok za poskytnutie úveru. Súd konštatoval, že po prepočte na troch rôznych stránkach, či už s poplatkom za spracovanie úveru alebo bez tohto poplatku a potom s výškou úveru 1.561 €, vyšla rovnaká výška RPMN, ako je tá, ktorá bola uvedená v zmluve.

7. K druhému dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti - celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je uvedená v zmluve nesprávne, súd uviedol, že v zmysle zmluvy žalobca mal zaplatiť sumu 3.714,41 €, pričom podľa prepočtu to má byť 3.716,98 €, a teda rozdiel je 2,57 €. Tento rozdiel súd považoval za zanedbateľný, ktorý nespôsobuje podstatnú nerovnováhu v právach spotrebiteľa. Tento rozdiel nemohol mať vplyv na rozhodnutie žalobcu prevziať úverový záväzok.

8. K tretiemu dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti - zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok v členení na istinu, úroky a iné poplatky, súd uviedol, že v zmluve je jasne uvedená výška splátky, termíny splátok a dátum konečnej splatnosti. Poukázal na vnútroštátnu právnu prax, v zmysle ktorej ust. § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z. nevyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky a pokiaľ predmetná norma hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné toto ustanovenie interpretovať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke osobitne, ale len ich uvedenie súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky (odkaz na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018, sp. zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.4.2018 a sp. zn. 7Cdo/98/2018 zo dňa 30.1.2019).

9. K štvrtému dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti - v zmluve absentuje údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere (náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z.), súd uviedol, že v zmluve je uvedený termín konečnej splatnosti úveru, aj doba trvania zmluvy, a to v čl. I.

10. Súd teda nepovažoval za preukázané žalobcom tvrdené dôvody bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a zároveň nezistil žiadne neprijateľné zmluvné podmienky. Z týchto dôvodov konštatoval, že nemohlo dôjsť k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej a z dôvodu nepreukázania bezdôvodného obohatenia sa ani nezaoberal vznesenou námietkou premlčania a žalobu zamietol.

11. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnej žalovanej priznal voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

12. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 2 písm. b/ a h/ CSP a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku ku kľúčovým prostriedkom procesného útoku žalobcu, v dôsledku čoho považuje rozsudok za nepreskúmateľný a vytýkal súdu aj opomenutie aplikácie príslušných právnych noriem. Zotrvával na svojom tvrdení, že dojednaná spotrebiteľská zmluva je iba formálne označená ako zmluva o úvere, avšak materiálne sa jedná o pôžičku. Od toho žalobca odvodzoval aj neplatnosť dohody o odplate. Súd prvej inštancie nedal žalobcovi žiadnu odpoveď na argument, že zmluva je dojednaná vo forme pôžičky, resp. budúcej pôžičky. Pri rozhodovaní neaplikoval

ust. § 657 a nasl., § 54 ods. 1, § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka, čím tiež porušil právo žalobcu na spravodlivý proces. V ďalšom namietal nesprávne uvedenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru, čo malo za následok podhodnotenie RPMN, a teda jej vyjadrenie v neprospech spotrebiteľa. Uvedené súvisí s tým, že žalovaná nezohľadnila vo výpočte RPMN spracovateľský poplatok za poskytnutie úveru. K tomu súd uviedol, že po prepočte na troch rôznych stránkach, či už s poplatkom za spracovanie úveru alebo bez poplatku a potom s výškou úveru 1.561 € vyšla rovnaká výška RPMN, ako je tá, ktorá bola uvedená v zmluve, avšak z odôvodnenia nie je zrejmé, na aké „rôzne stránky“ súd odkazuje a ani to, aké konkrétne údaje boli na tieto stránky zadané, teda aká výška úveru v porovnaní s akými nákladmi bola do prepočtov súdom zadaná. Za rozporný považuje záver súdu, že RPMN je rovnaká tak s poplatkom za spracovanie úveru, ako aj bez tohto poplatku. Poukázal na to, že z prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že základná rovnica, ktorá vyjadruje RPMN, kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej. Na ľavej strane rovnice je teda hodnota čerpaných prostriedkov a na pravej strane rovnice je celková hodnota splátok a platieb poplatkov. Pre nedostatočné odôvodnenie rozsudku je ťažké zistiť, ako vlastne súd dospel k tomu záveru, že v každej alternatíve mu vychádza rovnaká výška RPMN. Podľa názoru žalobcu ľavá strana rovnice bude obsahovať finančné prostriedky skutočne poskytnuté spotrebiteľovi, teda úver 1.551 € + poplatok 39 €, keďže bol inkasovaný priamo z úveru a pravá strana bude obsahovať poplatok 39 € a následne ďalšie nákladové položky. V ďalšom namietal, že v zmluve nie sú uvedené predpoklady použité na výpočet RPMN ako povinná náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. Neuvedenie predpokladov pre výpočet RPMN je pritom potrebné posudzovať rovnako, ako keby RPMN v zmluve vôbec nebola uvedená. Zo všetkých týchto dôvodov považuje dojednanú odplatu za neplatnú a žalovaná preto nemá okrem istiny nárok na žiadne iné plnenia. Napadnuté rozhodnutie tak ako vecne nesprávne navrhuje zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

13. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

14. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

15. Rozsudok súdu prvej inštancie je čiastočne nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, pretože súd sa v ňom nevysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska rozhodnutia v spore a tým došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento nedostatok nemožno efektívne napraviť v konaní pred odvolacím súdom, čím je naplnený dôvod pre zrušenie rozsudku v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP.

16. Podstatným z hľadiska rozhodnutia v spore bolo posúdenie charakteru zmluvy o splátkovom úvere, uzavretej medzi stranami sporu a následne v prípade, že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, posúdenie, či je daný niektorý z dôvodov pre záver, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., pretože iba v tom prípade je dôvodné tvrdenie žalobcu, že pokiaľ titulom úveru zaplatil viac než istinu, vzniklo na strane žalovanej bezdôvodné obohatenie.

17. Odvolací súd sa stotožňuje so správnym záverom súdu prvej inštancie, že zmluva o splátkovom úvere zo dňa 28.1.2011 (č.l. 26 spisu) je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. a nejde o zmluvu o pôžičke podľa § 657 a nasl. OZ, resp. zmluvu o budúcej pôžičke, ako to tvrdí žalobca.

18. Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu (§ 657 OZ). Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky (§ 658 ods. 1).

19. Pojmovými znakmi zmluvy o pôžičke sú určenie zmluvných strán (veriteľ a dlžník), prenechanie druhovo určenej veci, ktorá je predmetom zmluvy, dočasnosť právneho vzťahu a povinnosť vrátiť veci

rovnakého druhu. Obvykle je v zmluve dojednaná aj doba splatnosti vrátenia pôžičky, ak však doba vrátenia pôžičky nie je dohodnutá, dlžník je povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal.

20. Stranami zmluvy o pôžičke sú dlžník a veriteľ, pričom na strane dlžníka aj veriteľa môžu vystupovať fyzické alebo právnické osoby, ktoré nie sú inak špecifikované (ako je to v prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere). Zmluva o pôžičke je zmluvou reálnou, pretože na vznik záväzkového vzťahu pôžičky nestačí uzavretie zmluvy, ale vyžaduje sa aj reálne odovzdanie požičanej veci dlžníkovi.

21. Zmluvu o pôžičke je potrebné odlíšiť od zmluvy o úvere, ktorá je absolútnou obchodnou zmluvou, aj keby jej účastníkmi boli osoby, ktoré nie sú podnikateľmi. Kým zo zmluvy o úvere vzniká veriteľovi povinnosť rezervovať a na žiadosť dlžníka poskytnúť v jeho prospech peňažné prostriedky do dojednanej výšky a dlžníkovi vzniká právo (nie povinnosť) úver čerpať a povinnosť poskytnuté prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky, potom zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi peniaze alebo iné druhovo určené veci a dlžník sa zaväzuje v dohodnutej dobe peniaze alebo iné druhovo určené veci vrátiť. Zmluva o pôžičke vznikne na rozdiel od zmluvy o úvere až plnením veriteľa.

22. Možno teda zhrnúť, že rozdiely medzi zmluvou o pôžičke a úverovou zmluvou sú nasledovne :

1. pojmovým znakom úveru je platenie úrokov, zatiaľ čo v prípade zmluvy o pôžičke je takáto povinnosť len na základe výslovnej dohody,
2. zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou (vzniká odovzdaním požičanej sumy), zatiaľ čo zmluva o úvere je konsenzuálnou zmluvou (vzniká už na základe uzavretej zmluvy o úvere),
3. podľa zmluvy o pôžičke vzniká už uzavretím zmluvy povinnosť dlžníka vrátiť prevzaté hnutelné veci, podľa zmluvy o úvere vznikne dlžníkovi takáto povinnosť, až keď požiada veriteľa o poskytnutie peňažných prostriedkov (viď S. Z., Občiansky zákonník, Veľký komentár, IV. zväzok, Eurokódex 2015, strana 275).

23. Zmluvou príbuznou k zmluve o pôžičke je zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá nie je výslovne upravená v Občianskom zákonníku (ust. § 52 a nasl. OZ iba všeobecne upravuje spotrebiteľské zmluvy), ale je predmetom úpravy osobitného zákona, a to zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov.

24. Spotrebiteľský úver je teda osobitným typom úveru a rozumie sa ním dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi (§ 1 ods. 2 zák. 129/2010 Z.z.).

25. Na účely zákona o spotrebiteľských úveroch je spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej jej ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania a veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti (§ 2 písm. a/ a b/ zák. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere, t.j. v znení účinnom do 30.11.2011).

26. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom (§ 2 písm. d/ cit. zák. 129/2010 Z.z.).

27. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 cit. zák. 129/2010 Z.z.

28. Definícia spotrebiteľskej zmluvy vo všeobecnosti je obsiahnutá v § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 OZ) a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 OZ).

29. Vychádzajúc z definície spotrebiteľskej zmluvy v zmysle cit. ust. § 52 OZ a z definície zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. 129/2010 Z.z., ako aj z jej náležitostí ustanovených v § 9 tohto

zákona, zmluva o splátkovom úvere, uzavretá medzi stranami sporu, je zmluvou spotrebiteľskou a konkrétne zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. 129/2010 Z.z. tak, ako to správne uzavrel aj súd prvej inštancie.

30. Túto zmluvu uzavieral žalobca v postavení spotrebiteľa, t.j. fyzickej osoby, ktorej úver bol poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, a to so žalovanou, ktorá je právnickou osobou, poskytujúcou spotrebiteľské úvery v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Uzavretá zmluva pritom predstavuje formulárovú zmluvu, vopred pripravenú žalovanou, do ktorej sa len vpisovali údaje o konkrétnom dlžníkovi - spotrebiteľovi a žalobca ako spotrebiteľ túto zmluvu nemohol podstatným spôsobom meniť. Táto zmluva obsahovala všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 cit. zák. 129/2010 Z.z., ako sú podrobne uvedené aj v odôvodnení napadnutého rozsudku (ods. 28 odôvodnenia) a zmluva bola uzavretá v písomnej forme, z ktorého dôvodu nenáležitá je odvolacia námietka žalobcu, že zmluva o splátkovom úvere je zmluvou o pôžičke.

31. Pokiaľ žalobca argumentuje opomenutím odpovede na jeho útok, že zmluva o úvere je dojednaná vo forme pôžičky, resp. budúcej pôžičky, odvolací súd poukazuje na definíciu spotrebiteľského úveru, obsiahnutú v § 1 ods. 2 cit. zák. 129/2010 Z.z., v zmysle ktorého spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci, poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Forma poskytnutia spotrebiteľského úveru teda nemení jeho charakter a tento zostáva spotrebiteľským úverom v prípade využitia ktorejkoľvek z foriem poskytnutia peňažných prostriedkov (pôžička, úver, odložená platba alebo obdobná finančná pomoc).

32. Navyiac v prejednávanej veci boli peňažné prostriedky poskytnuté žalobcovi na základe zmluvy o splátkovom úvere vo forme úveru, konkrétne bol dojednaný druh úveru - spotrebný úver na čokoľvek a výška úveru bola dojednaná v sume 1.590 €.

33. Vychádzajúc z vyššie uvedeného nebolo možné akceptovať námietky žalobcu týkajúce charakteru zmluvy a jeho úvahy o tom, že sa nejedná o spotrebiteľský úver vo forme úveru, ale vo forme pôžičky a z tohto dôvodu je nedôvodná aj jeho odvolacia námietka, že súd neaplikoval ust. § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže zákonné ustanovenia upravujúce zmluvu o pôžičke nedopadajú na zmluvy o spotrebiteľských úveroch, ktorých úprava je obsiahnutá v osobitnom zákone.

34. Z dôvodu, že zmluva o splátkovom úvere, uzavretá medzi stranami sporu dňa 28.1.2011, nie je zmluvou o pôžičke, nemožno považovať dojednanú odplatu (zmluvné úroky, spracovateľský poplatok a poplatok za správu úveru) za nezákonnú.

35. Nedôvodná je aj odvolacia námietka o absencii predpokladov pre výpočet RPMN v uzavretej zmluve, ktorá je podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ zák. 129/2010 Z.z., účinného v čase uzatvárania zmluvy.

36. Ako totiž vyplýva zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 28.1.2011 (čl. 26 spisu), v zmluve samotnej sú uvedené aj predpoklady výpočtu RPMN, keď sú uvedené všetky základné parametre úveru, t.j. výška poskytnutého úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úroková sadzba, dátum uzavretia zmluvy, počet mesačných splátok, fixná úroková sadzba, celková čiastka spojená s úverom, termín konečnej splatnosti úveru. Zároveň sú tieto údaje uvedené aj v prílohe zmluvy o splátkovom úvere, označenej ako „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“, súčasťou ktorých je aj informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver, pričom tieto sú podpísané žalobcom dňa 28.1.2011 (čl. 27 spisu). Osobitne sú v tabuľke pod bodom 3 uvedené náklady spojené so spotrebiteľským úverom, v ktorej časti je uvedená úroková sadzba spotrebiteľského úveru 16,90 % p.a. a ročná percentuálna miera nákladov 22,96 %. Zároveň sú uvedené aj predpoklady použité na výpočet RPMN, a to: úver bol poskytnutý okamžite a v plnej výške, splátky úveru budú splatené k dohodnutému termínu splatnosti, úroková sadzba je fixná do splatnosti úveru, poplatok za správu úveru sa nezmení a klient splatí pohľadávku banky v deň konečnej splatnosti úveru. Ročná percentuálna miera nákladov je vyjadrená ako celkové náklady vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky úveru. Ako náklady vyplývajúce zo zmluvy je uvedený poplatok za správu úveru vo výške 2,99 € mesačne a spracovateľský poplatok 39 €. Uvedená je pritom aj celková výška spotrebiteľského úveru 1.590 €, počet splátok, výška splátky, splatnosť prvej splátky, periodicita

a splatnosť splátok a konečná splatnosť úveru. Zároveň je uvedená aj celková čiastka, ktorú bude spotrebiteľ musieť zaplatiť v sume 3.714,41 €.

37. V zmluve sú teda uvedené všetky predpoklady pre výpočet RPMN, pričom spôsob výpočtu RPMN nie je veriteľ povinný uvádzať v úverovej zmluve a pokiaľ chýba konkrétny matematický vzorec a postup pri výpočte RPMN v zmluve o úvere, nejde o nedostatok, ktorý je zákonom sankcionovaný ako bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

38. Povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je uvedenie výpočtu RPMN, ale iba uvedenie predpokladov použitých na výpočet RPMN, ktoré v prejednávanej veci sú obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a jej príloh.

39. Odvolací súd na tomto mieste uvádza, že zo znenia § 9 ods. 2 písm. j/ zák. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a v súčasnosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. h/ zák. 129/2010 Z.z. nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v spotrebiteľskej úverovej zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, ani špeciálne v zmluve označovať predpoklady pre výpočet RPMN (viď. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/183/2020 z 24.2.2021).

40. Dôvodné sú však odvolacie námietky o nepreskúmateľnosti záveru súdu o správne uvedenej výške RPMN a v nadväznosti na to o správne uvedenej celkovej výške spotrebiteľského úveru.

41. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku (ods. 42 odôvodnenia) iba konštatoval, že výška RPMN uvedená v zmluve (22,96 %) je správna, pretože aj po prepočte súdom na troch rôznych stránkach, či už s poplatkom za spracovanie úveru alebo bez tohto poplatku a potom s výškou úveru 1.561 €, vyšla rovnaká výška RPMN, ako je tá, ktorá bola uvedená v zmluve.

42. Vyššie uvedené závery súdu sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, keďže súd neuviedol, ktoré konkrétne údaje zo zmluvy o splátkovom úvere použil pri výpočte RPMN a kalkulačku z ktorej internetovej stránky využil. Nie je tak zrejmé, akú výšku spotrebiteľského úveru v porovnaní s akými nákladmi do prepočtov RPMN zadal, t.j. či vychádzal z výšky poskytnutého úveru 1.590 € alebo 1.551 € a ako zohľadnil spracovateľský poplatok 39 € a aj prvú splátku 5,98 €, splatnú do 31.1.2011.

43. Chýbajúci výpočet RPMN, realizovaný súdom, tak nie je možné podrobiť prieskumu z hľadiska jeho súladu so zákonom stanoveným spôsobom výpočtu RPMN a na to určeným vzorcom.

44. Ani žalovaná neozrejmla súdu spôsob výpočtu RPMN a pokiaľ poukazovala na vyjadrenie Národnej banky Slovenska k otázke zohľadnenia spracovateľského poplatku pri výpočte RPMN, toto vyjadrenie nie je súčasťou spisu a ani odvolací súd z neho preto nemohol vychádzať.

45. Rovnako ani sám žalobca, hoci namieta nesprávnosť výpočtu RPMN, neponúkol v rámci svojho procesného útoku podľa neho správny výpočet RPMN, a to napriek tomu, že je právne zastúpený advokátskou kanceláriou, ktorá disponuje vedomosťami a informáciami v tomto smere.

46. Súd jednoznačne na základe predložených dôkazov neustálil, aká suma úveru bola v skutočnosti žalobcovi poskytnutá, a či teda mu boli poskytnuté titulom úveru finančné prostriedky vo výške 1.551 € alebo vo výške 1.590 €.

47. Ročnou percentuálnou mierou nákladov pritom v zmysle § 2 písm. i/ zák. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (do 30.11.2011) sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

48. Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom v zmysle § 2 písm. g/ cit. zák. sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

49. V zmysle § 19 cit. zák. ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2 (ods. 1). Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom (ods. 2).

50. Úlohou súdu v ďalšom konaní bude preto opätovne skúmať, či zmluva o splátkovom úvere, uzavretá medzi stranami sporu, obsahuje správny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení a či teda nie je táto RPMN uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa, čo by malo za následok v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zák. 129/2010 v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

51. Svoje úvahy, ako dospel k záveru o správnosti, resp. nesprávnosti uvedenia RPMN súd musí v odôvodnení rozsudku podrobne uviesť tak, že ozrejmi spôsob výpočtu, ktorým dospel k svojim záverom tak, aby tento mohol byť podrobený kontrole tak zo strany účastníkov zmluvy, ako aj zo strany odvolacieho súdu. Súd teda podrobne uvedie údaje, ktoré použil pri výpočte RPMN a označí aj webovú stránku, na ktorej je uverejnená použitá kalkulačka výpočtu RPMN.

52. Odvolací súd dáva do pozornosti, že kalkulačka pre výpočet RPMN je ako interná pomôcka súdu súčasťou registra, pričom v tejto je možné zadávať aj presný deň splatnosti jednotlivých splátok, ako aj deň úhrady dodatočných nákladov, ktorými v prejednávanom prípade bola prvá splátka 5,98 € zaplatená do 31.1.2011 a spracovateľský poplatok 39 € zaplatený dňa 28.1.2011. Aj pri použití tejto kalkulačky je však súd povinný uviesť, ktoré všetky údaje pre výpočet RPMN použil tak, aby tento výpočet bol preskúmateľný sporovými stranami.

53. Spôsob výpočtu RPMN zároveň bude povinný uviesť žalovaný a rovnako aj žalobca, keďže je to práve on, ktorý nesprávnosť výpočtu namieta.

54. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

55. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania.

56. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).